

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13, 34)

Nr. 33 (399)
Anul X (2019)
13 Octombrie

VIATA CREȘTINĂ

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

CAUZA NERODIRII CUVÂNTULUI LUI DUMNEZEU

Cauza nerodirii cuvântului lui Dumnezeu în ziua de astăzi, nu este din vina persoanei care predică, nici pentru că nu se mai fac minuni și alte pricini care le spun oarecare în această privință, ci cauza nerodirii Cuvântului lui Dumnezeu în masa poporului de astăzi este arătată de Mântuitorul în Evanghelie, că **oamenii ori sunt cale bătută**, unde nu se poate prinde Cuvântul lui Dumnezeu, inima lor este bătută de grijile lumii și de draci și de patimi și nu mai prinde Cuvântul Domnului rădăcini, **ori au inimile împietrite** și Cuvântul Domnului numai puțin se oprește și se usucă, **ori au inimile lor pline de interese materiale și nu numai atât**, ci prinși și întunecați de ură și zavistie, de beție, de lăcomie, de fățarnicie, de viclenie și de toată răutatea și din cauza aceasta nu rodește în inima lor Cuvântul Domnului, că se înăbușă de aceste păcate pe care le găsește acolo în inima omului.

(*Îndrumări duhovnicești pentru vremelnicie și veșnicie. O sinteză a gândirii Părintelui Cleopa în 1670 de capete*, Editura Teognost, Cluj-Napoca, 2004, p. 56)

SĂ NU ROSTIM VORBE GOALE! PERICOLUL OBIȘNUINȚEI ÎN RUGĂCIUNE

Fiecare credincios este confruntat cu pericolul de a se obișnui cu vorbele rugăciunii și de a se lăsa distras în timpul ei. Pentru ca aceasta să nu se întâmple, trebuie dus războiul permanent cu noi înșine sau, cum spun Sfinții Părinți, trebuie să ne păzim mintea și să învățăm să ne închidem mintea în cuvintele rugăciunii.

Cum putem ajunge la aceasta? În primul rând, nu trebuie să ne lăsăm antrenați în a rosti cuvintele atunci când mintea și inima nu mai sunt sensibile la acestea. **Dacă începeți să citiți o rugăciune, însă la mijloc atenția vă rătăcește, reveniți la locul în care atenția a dispărut și repetați rugăciunea.** Dacă este nevoie, repetați de trei, de cinci sau de zece ori – numai să ajungeți în punctul în care toată ființa este sensibilizată.

Într-o zi, la biserică, o doamnă mi-a cerut să o ascult:

– Batiușka, am citit rugăciuni ani de zile: rugăciunile de dimineață și de seară, însă cu cât le citesc, cu atât mai puțin îmi plac și cu atât mai puțin simt să cred în Dumnezeu. Sunt atât de obosită de cuvintele acestor rugăciuni, încât nu mai sunt sensibilă la ele.

I-am spus:

– Nu mai citiți rugăciunile de dimineață și de seară.

Ea s-a mirat:

– Ce vreți să spuneți?

Am repetat:

– Lăsați-le, nu le citiți. Dacă inima nu vă este sensibilizată de ele, aveți trebuință să găsiți un alt mijloc de rugăciune. Cât vă iau rugăciunile de dimineață?

– Douăzeci de minute.

– Sunteți pregătită să oferiți douăzeci de minute în fiecare dimineață lui Dumnezeu?

– Sunt pregătită.

– Luați o singură rugăciune de dimineață – la alegere – și citiți-o în douăzeci de minute. Citiți o frază, tăceți și cugetați la înțelesul ei. Apoi citiți o altă frază, tăceți și cugetați la conținutul ei. Repetați-o din nou, reflectați – ca să știți dacă ea corespunde vieții dumneavoastră, dacă sunteți pregătită să trăiți astfel ca această rugăciune să devină reală în viața dumneavoastră. Ați citit, desigur: „**Doamne, nu mă lipsi de bunătățile Tale cele cerești**”. Ce vrea să însemne aceasta? Sau: „**Doamne, de chinurile veșnice izbăvește-mă**”. Care

este pericolul acestor chinuri veșnice? Ne temem de adevărat de ele? Ne dorim cu adevărat să fim izbăviți de ele?...

Femeia a început să se roage în acest fel și, în curând, rugăciunea ei a început să prindă din nou viață. Trebuie să învățăm să ne rugăm. Trebuie să lucrăm cu noi înșine; nu ne putem îngădui să stăm dinaintea icoanelor și să rostim vorbe goale.

Calitatea rugăciunii se arată, de asemenea, prin ceea ce o precedă și prin ceea ce îi urmează. Este cu neputință să te concentrezi asupra rugăciunii când ești în mânie sau, de exemplu, dacă înainte de a începe să te rogi unii s-au certat cu cineva sau au strigat după cineva. Aceasta înseamnă că în timpul de dinaintea rugăciunii trebuie să ne pregătim lăuntric, să ne eliberăm de tot ceea ce interferează cu rugăciunea noastră și să ne așezăm într-o dispoziție favorabilă rugăciunii. După aceea ne va fi mai ușor să ne rugăm. Și, bineînțeles, după rugăciune nu trebuie să începem din nou, imediat, să ne agităm. După ce ați terminat rugăciunea, oferiți-vă puțin timp pentru a auzi răspunsul lui Dumnezeu, ca ceva să rezoneze în voi, ca răspuns la prezența lui Dumnezeu.

Prin rugăciune putem simți că datorită ei se schimbă ceva în noi, că începem să trăim diferit. Rugăciunea poate aduce roade, iar aceste roade ar trebui să se facă simțite.

(Mitropolitul Ilarion Alfeyev | doxologia.ro)

SFÂNȚA PARASCHEVA DE LA IAȘI, KILOMETRU 0 SPIRITUAL AL MOLDOVEI

Arhim. Nicodim Petre | Sursa: doxologia.ro

Sfânta este persoana cea mai vizitată și cea mai salută din Moldova. În fiecare zi Cuvioasa Parascheva primește peste 3000 de vizitatori. Vin să-i vorbească sau, obosiți de viață vin să tacă alături de ea. Ea îi așteaptă pe toți, îi ascultă pe toți, îi înțelege pe toți. Și lucrul acesta nu de azi-de ieri, cum spune românul, ci de sute de ani, din anul 1641 când Cuvioasa a hotărât să poposească la noi. De atunci și până astăzi este recunoscută ca persoana cea mai influentă din Iași. Pentru aceasta noi spunem că din punct de vedere spiritual Sfânta este kilometrul 0 al Moldovei.

Sfânta Parascheva de la Iași primește oaspeți de ziua ei

În fiecare an la vreme de toamnă, pe 14 octombrie, Cuvioasa Parascheva primește oaspeți. Este zi de sărbătoare, este ziua când creștinii o prăznuiesc pe sfânta lor. În perioada praznicului zilele sunt pline de viață iar nopțile sunt pline de lumină asemenea nopților de Înviere. Orașul freamătă de lume, chipurile oamenilor sunt binevoitoare, toată lumea vorbește cu toată lumea, pelerinii se întâlnesc cu ieșenii dar și între ei și cu toții se îndreaptă către Catedrală. Orașul gravitează în jurul raclei Cuvioasei Parascheva. Credincioșii veniți de peste tot, cu mașinile, cu autocarele sau cu trenul, se așază la rând și așteaptă. Timpul trece și încet-încet colegii de așteptare se descoperă unii pe alții. Povestesc mai întâi despre locul de unde vin, despre faptul că au mai venit și în alte dăți la hram sau că sunt aici pentru prima oară. Rândul este lung și înaintea greu. Credincioșii așteaptă ore în șir pentru a putea săruta icoana sfintei și sfintele moaște și pentru a zăbovi alături de ea 20-30 de secunde. Sunt momente când la rând sunt așezați peste 80.000 de oameni așteptând să ajungă la racla sfintei. Un oraș de oameni. Cuvioasa îi vede pe toți și pe cei în vârstă și pe copii, și pe cei nerăbdători și pe cei triști, și pe cei bolnavi, și pe cei singuri. Îi vede de departe și-i așteaptă rugându-se lui Dumnezeu pentru ei. Doamne dă-le răbdare, Doamne ajută-i, Doamne dă-le sănătate, Doamne dă-le reușită în viață, Doamne ai milă de ei, Doamne dă-le înțelepciune și iubire pentru familia lor...

Sunt zile când pelerinii stau mai bine de 25 de ore în picioare, cu gândurile lor și cu rugăciunea lor. Acestea sunt întrerupte de câte cineva care începe să povestească, să-și aducă aminte o întâmplare, să-și mărturisească viața și pricina pentru care a venit la cuvioasa Parascheva. Dacă omul este mâhnit ceilalți îl lasă să vorbească, să se descarce de amărăciune. Apoi îl încurajează și-și povestesc și ei necazurile lor. Dacă cel ce vorbește exagerează, se plânge fără temeii sau îi judecă pe ceilalți, oamenii îl mustră încercând să-l aducă la înțelepciune și gânduri mai bune. Pelerinii se așază la rând fără să se cunoască dar atunci când se despart se întâmplă să știe mai multe unii despre alți decât știu despre mulți dintre prietenii lor. Așteptarea în această atmosferă dezleagă limbile, îi face pe creștini să fie mai sinceri decât în alte locuri. Starea de spirit aici este una specială, serioasă, o stare ce favorizează întâlnirea cu Dumnezeu și cu sine. Gândurile fiecăruia se întorc spre viața personală, zăbovesc asupra împlinirilor sau neîmplinirilor și se transformă apoi în rugăciuni.

O mamă are băiatul în închisoare și se roagă pentru eliberarea lui dar și pentru înțelepțirea lui.
Mi-e teamă să nu facă vreo prostie săracul băiat că-i este greu acolo... Și începe să plângă.

La rând sunt și **grupuri de tineri** veniți împreună. Se bucură. Povestesc vesel, cântă, își aduc aminte cum au stat și anul trecut 17 ore și cum i-a prins ploaia, mărturisesc lucruri pe care până acum nu le-au mai povestit, despre familie, despre copilărie dar și despre profesori și despre examene. Studenții o cinstesc pe Cuvioasa Parascheva și-i cer ajutorul mai ales înainte de examene, este știut lucrul acesta, dar pentru a arăta că o iubesc pe Sfânta cu sinceritate vin să o salute și în afara sesiunii.

Un domn povestește despre familia lui și apoi despre fiul său. Are cancer. Povestind începe să plângă și-i roagă pe cei ce-l ascultă să-

pomenească pe băiat în rugăciunile lor.

Întâlnim aici **oameni din toate colțurile țării dar și din Rusia, Ucraina, Bulgaria, Serbia**, veniți expres pentru această sărbătoare. Pelerinii în vârstă veniți de departe relatează întâmplări din perioada studenției petrecute la Iași, despre cum au cunoscut-o pe Cuvioasa și cât i-a ajutat. Auzi adesea cuvintele: Iașul este orașul meu de suflet, chiar și de la cei care nu au stat în Iași decât câteva zile în toată viața lor.

În rând pot fi recunoscuți și intelectuali ieșeni și oameni cu funcții importante. Stau necunoscuți printre ceilalți, se roagă și observă spiritul românesc încercând să înțeleagă mai bine neamul acesta, un neam greu de deslușit care ascunde ceva în adâncuri, dar care la momente de răsruce cu acea putere din adâncuri a știut să se ridice. În mijlocul acestui neam a preferat Sfânta să se așeze. De ce? Pentru că așa a hotărât Dumnezeu să ofere acest dar românilor și pentru că așa a voit și Sfânta. Poate și pentru a arăta încă o dată universalitatea creștinismului.

Sfânta Parascheva este un factor de unitate

Creștinismul nu are granițe, este același peste tot. Cuvioasa, din secolul XI până la 1641 când a venit la Iași a stat în satul natal Epivata, la Târnovo în Bulgaria, la Belgrad în Serbia și la Constantinopol. Acum la Iași vin adesea grupuri de pelerini din străinătate dar mai ales din Serbia pentru a o cinsti pe Sfânta Parascheva. Le-a rămas la suflet și le este dor de ea. Pe 14 octombrie după calendarul vechi (27 octombrie după calendarul nou) avem în fiecare an oaspeți. Câte 4-500 de credincioși sârbi vin de cu seara, se închină, citesc acatistul sfintei, apoi a doua zi participă la Sfânta Liturghie, se împărtășesc și se întorc spre casă ușurați de greul sufletului și încărați duhovnicește. Nu cu mult timp în urmă un domn din Serbia acompaniat de câțiva prieteni a venit la Iași pentru a se boteza.

- *Cum așa!? Aveți 30 de ani și nu sunteți botezat, am întrebant cu mirare.*
- *Nu sunt botezat. Tatăl este ateu și nu a îngăduit să fiu botezat. Când am crescut mi-a spus să hotărâsc eu dacă vreau să fiu creștin sau nu.*
- *Și cum de v-ați decis?*
- *Simt că nu-mi este bine, ceva îmi lipsește. Am sufletul apăsant tot timpul. Prietenii și rudele m-au îndemnat și ele să fac pasul.*
- *Și cum de ați decis să vă botezați la Iași? Este departe de Belgrad.*
- *Vreau să fiu botezat aici în orașul Sfintei Parascheva. La noi lumea o are la mare cinste, vorbesc mult despre ea; spun că Sveta Petka este sfânta lor. N-am mai fost niciodată la Iași, dar am simțit că aici, aproape de Sfânta Parascheva trebuie să mă botez.*

Cuvioasa Parascheva aduce împreună oameni bogați și oameni săraci, tineri și vârstnici, din toate straturile sociale, din Moldova, din țară dar și din toată lumea. Nu de puține ori recunoaștem în Catedrală, după felul în care fac semnul sfintei cruci și credincioși catolici.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru că ne-a dăruit-o pe Cuvioasa și mulțumim Cuvioasei Parascheva pentru binecuvântarea și ajutorul ce ni-l oferă în fiecare zi, dar și pentru răbdarea pe care o are cu noi de peste 370 de ani. Pelerinilor le spunem bun venit în orașul Sfintei Parascheva și le spunem cu toată inima că prietenii Sfintei sunt și prietenii noștri.